

De techniek van coll. MIDDELHOVEN en de samenstelling van haar oplossing zijn anders dan de door prof. GORTER toegepaste; in wezen echter zijn zij gelijk.

Enschede, 20 September 1945

G. H. COUVREUR

LEERMIDDELEN

Ook in Utrecht heerscht groot gebrek aan leerboeken, atlanten en snijdozen. Indien er collegae zijn die het een of ander, desgewenscht ter leen, zouden willen afstaan, zal het Anatomisch Laboratorium dit gaarne ontvangen en voor de administratie ervan zorg dragen. Zendingen te richten aan J. AUER, prosector.

Utrecht, 25 September 1945

J. AUER

BERICHTEN

PERSONALIA

IN MEMORIAM DR. G. J. VAN THIENEN. — Op 5 Maart 1945 overleed na een langdurig, dapper gedragen lijden, nog geheel onverwachts doctor GIJSBERTUS JOHANNES VAN THIENEN, geneesheer-directeur van het Sophia-Ziekenhuis te Zwolle en specialist voor inwendige ziekten.

Het is moeilijk te schetsen wat dit overlijden beteekend heeft voor de velen die hem nastonden, ook voor hen die hem slechts ambtelijk kenden of voor hen met wie hij in de besturen van de vele vereenigingen, in welke hij zitting had, in aanraking kwam.

Deze beminnelijke mensch, door de natuur met zoovele rijke gaven van hoofd en hart gezegend, reeds jong arts geworden, moest wel als zoodanig uitblinken en heeft dat dan ook in hooge mate gedaan.

Na een langdurig assistentschap bij Professor HIJMANS VAN DEN BERGH, zijn leermeester, dien hij zoo zeer vereerde en wiens medische gedachtengang hem steeds voor den geest zweefde, wiens wijze van uitdrukken hem tot voorbeeld was in de vele redevoeringen, die VAN THIENEN heeft gehouden, kwam hij in Zwolle, eerst als hoofd van de interne afdeling, na enkele jaren als geneesheer-directeur van het Sophia-Ziekenhuis.

Niets stond hem in zijn werkkring nader dan dit ziekenhuis en hij slaagde er ten volle in het tot grooten bloei te brengen. Het was een van de gelukkigste oogenblikken zijns levens toen hij, met een magistrale redevoering, den 5den September 1935 den nieuwen zeer modernen vleugel, zijn levenswerk, mocht openen en aan het ziekenhuis kon toevoegen.

Hoe heeft hij daar gewerkt en in de bezettingsjaren gestreden om het op peil te houden, het van Duitsche inmenging en vordering vrij te houden, hetgeen hem slechts ten deele is gelukt. Maar geheel vrij bleef het van den Duitschen geest, die streed met VAN THIENEN's hooge beginselen. Toen hem enkele maanden voor zijn dood, reeds ziek, door den N.S.B. burgemeester werd gelast een lijst van het mannelijk personeel van zijn ziekenhuis te maken, liet hij een fiër „neen" hooren. De laatste zin uit den uitvoerigen brief aan dezen burgemeester luidt: „Tegen welks opgave bij mij, gelijk U reeds bekend is, onoverkomelijke principieele bezwaren bestaan”.

Aan zijn patiënten heeft hij het beste gegeven wat een arts te geven heeft. Hoe heeft hij voor hen gewerkt, gezwoegd, dag en nacht, om herstel te brengen als het kon en, als het niet mogelijk was, verlichting en geruststelling te geven in het lijden, met opoffering van eigen rust en ontspanning.

Zijn innemend uiterlijk, zijn hartelijke handdruk, de vriendelijke, opwekkende toespraak konden, met zijn parate kennis buitengewone dingen tot stand brengen. Hoevele zieke collegae en hun familie kunnen getuigen van de hoopgevendende bezoeken van VAN THIENEN, hun medicus eerst, spoedig hun goede vriend en raadsman in moeilijke gevallen. Dankbaar gedenken zij wat VAN THIENEN in zorgelijke uren voor hen is geweest.

Van de afdeling Zwolle van de Maatschappij voor Geneeskunst is hij eenige jaren de bekwame voorzitter geweest, den hamer met grooten tact en talent zwaaiend, zooals hij dien met even groot succes heeft gehanteerd in het Hoofdbestuur van den Bond voor Ziekenverpleging en van den Raad voor Ziekenverpleging, in welke laatste hij geen gemakkelijke taak had, maar die hij met goeden uitslag wist te volbrengen.

Van den Raad van Beroep en van de Onderlinge Verzekering tegen Invaliditeit, even-